

4. O tempo de servicios prestados nas Forzas Armadas como militar de complemento ou como militar profesional de tropa e mariñeiría seralle recoñecido, para efectos de antigüidade na Administración, ós que ingresen a través de calquera dos procesos de selección previstos nos puntos anteriores desta disposición.

Disposición derradeira sexta. *Xuramento ou promesa dos españois ante a bandeira de España.*

1. Os españois que o soliciten poderán manifesta-lo seu compromiso coa defensa de España, prestando o xuramento ou promesa ante a bandeira, coa seguinte fórmula:

«¡Españois! ¿Xurades por Deus ou prometedes pola vosa conciencia e honra cumpri-la Constitución como norma fundamental do Estado, con lealdade a El-Rei, e se for preciso, entrega-la vosa vida en defensa de España?»

Ó que contestarán: «¡Si, facémolo!»

2. O acto de xuramento ou promesa ante a bandeira celebrárase de forma similar á establecida no artigo 3 desta lei.

3. O ministro de Defensa establecerá o procedemento para solicitar e exercer este dereito.

Disposición derradeira sétima. *Adaptación do ordenamento legal da defensa nacional.*

O Goberno, antes do 31 de decembro do ano 2002, deberá remitirle ó Congreso dos Deputados os proxectos de lei necesarios para adapta-lo ordenamento legal da defensa nacional e o réxime de dereitos e deberes dos militares ó modelo de Forzas Armadas profesionais.

Disposición derradeira oitava. *Título competencial.*

Esta lei dítase ó abeiro do previsto no artigo 149.1.4.^a da Constitución, e o número 2 do artigo 173 e a disposición derradeira quinta desta lei, ó abeiro do previsto no artigo 149.1, 1.ª e 18.ª, da Constitución.

Disposición derradeira novena. *Deportistas de alto nivel.*

O Ministerio de Defensa e o Consello Superior de Deportes ou as administracións públicas con competencias en materia de deportes poderán subscribir convenios de mutua colaboración e de apoio ós deportistas de alto nivel pertencentes ás Forzas Armadas, con obxecto de fomenta-la práctica e formación deportiva.

Disposición derradeira décima. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de maio de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno en funcións,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

11195 LEI 18/1999, do 18 de maio, de modificación do artigo 9, punto 5, do Código civil. («BOE» 119, do 19-5-1999.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A adopción internacional é unha institución que por causas ben coñecidas experimentou un notabilísimo aumento nos últimos anos. A preocupación sobre os problemas inherentes a esta institución e a finalidade de evitar actuacións privadas abusivas inspiraron o convenio da Haia relativo á protección do neno e á cooperación en materia de adopción internacional, feito o 29 de maio de 1993 e ratificado por moitos países, entre eles España («Boletín Oficial del Estado» do 1 de agosto de 1995). O convenio tende a asegura-la protección do neno mediante a intervención necesaria en todo o proceso de constitución da adopción das autoridades centrais ou organismos acreditados do Estado de orixe e do Estado de recepción.

Agora ben, por máis que a adopción constituída por españois no estranxeiro se axustase ás directrices do convenio, non pode evitarse que existan diferencias entre os efectos da adopción estranxeira e os que produce esta institución en España. Incluso cando a adopción fose certificada conforme o convenio (artigo 23), o seu recoñecemento obrigado en España non pode chegar a transformar automaticamente unha adopción simple nunha adopción con plenitude de efectos como é a española. Así ten que admitilo o mesmo convenio da Haia que no seu artigo 27 prevé a conversión da adopción no estado de recepción.

Actualmente no plano nacional o recoñecemento de efectos en España da adopción constituída no estranxeiro está regulado polo artigo 9, punto 5, inciso derradeiro, do Código civil, redactado pola Lei orgánica 1/1996, do 15 de xaneiro, de protección xurídica ó menor, de modificación parcial do Código civil e da Lei de axuízamento civil. En virtude desta norma establécese, dunha banda, que non será recoñecida en España a adopción constituída no estranxeiro mentres a entidade pública competente non declarase a idoneidade do adoptante, se este fose español e estivese domiciliado en España no momento da adopción, e engádese, doutra, que «...non será recoñecida en España como adopción a constituída no estranxeiro polo adoptante español, se os efectos daquela non se corresponden cos previstos pola lexislación española».

A conclusión do lexislador é atinada cando a institución estranxeira non supoña o establecemento dunha relación de filiación entre o adoptante e o adoptado ou cando este manteña os seus vínculos coa familia biolóxica anterior. Pero a solución non é nada segura cando a non correspondencia de efectos se produce porque a adopción estranxeira é revogable por solicitude do adoptante durante a minoría de idade do fillo adoptivo. Se esta é a única diferenza entre a adopción estranxeira e a española, parece xusto abrir algún camiño para que, sen necesidade de que a adopción se constituía «ex novo» en España por vía xudicial, poida recoñecerse eficacia no noso ordenamento a tales adopcións estranxeiras.

Esta é a finalidade exclusiva desta lei. Se por comparencia ante o encargado do Rexistro Civil ou noutro documento público, o adoptante ou adoptantes españois renuncian expresamente ó dereito que lles concede a lei estranxeira para revoga-la adopción, xa non se ven

obstáculos para que esta poida ser recoñecida en España e inscribirse no rexistro con tódolos efectos derivados desta inscrición.

Artigo único.

Engádesse un parágrafo final ó punto 5 do artigo 9 do Código civil co seguinte texto:

«A atribución pola lei estranxeira dun dereito de revogación da adopción non impedirá o recoñecemento desta se se renuncia a tal dereito en documento público ou por comparecencia ante o encargado do Rexistro Civil.»

Disposición transitoria única.

O disposto nesta lei será tamén de aplicación ás adopcións constituídas con anterioridade á súa entrada en vigor.

Disposición derradeira única.

Esta lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españoles, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de maio de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno en funcións,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

11196 *LEI 19/1999, do 18 de maio, sobre concesión dun crédito extraordinario, por importe de 6.479.998.329 pesetas, para compensa-lo déficit de explotación das liñas de Ferrocarriles de Vía Estrecha (FEVE), correspondente ó exercicio de 1996. («BOE» 119, do 19-5-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O crédito extraordinario está destinado a completa-lo déficit de explotación dos Ferrocarriles de Vía Estrecha (FEVE) do exercicio 1996, na medida en que o citado déficit foi superior ás subvencións de explotación percibidas pola entidade durante o dito exercicio.

O Decreto 584/1974, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Estatuto de ferrocarriles de vía estrecha (FEVE), no título VI do Estatuto regula o réxime financeiro da compañía, establecendo o artigo 58 que, se ó final do exercicio fose innecesaria a aplicación da totalidade dos créditos consignados no orzamento do Estado destinados a esta entidade, reintegrarase a diferenza ó Tesouro. Se, polo contrario, os créditos resultasen insuficientes segundo a liquidación de explotación, o Goberno xestionará o oportuno expediente de suplemento de crédito.

Polo tanto, co obxecto de completa-lo déficit de explotación do exercicio 1996, tramítase o presente crédito extraordinario de acordo co Consello de Estado, logo do informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión do crédito extraordinario.*

Concédesse un crédito extraordinario, por importe de 6.479.998.329 pesetas á sección 17 «Ministerio de Fomento», Servicio 20 «Secretaría de Estado de Infraestructuras e Transportes», programa 513B «Subvencións e apoio ó transporte terrestre», capítulo 4 «Transferencias correntes», artigo 44 «A empresas públicas e outros entes públicos», concepto 444 «A FEVE, para compensa-lo déficit de explotación correspondente ó exercicio de 1996».

Artigo 2. *Financiamento do crédito extraordinario.*

O crédito extraordinario a que se refire o artigo anterior financiarase con débeda pública, de acordo co establecido no artigo 101 do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de maio de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno en funcións,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

11197 *LEI 20/1999, do 18 de maio, sobre concesión dun crédito extraordinario, por importe de 12.355.000.000 de pesetas, para a realización de obras de infraestrutura do Ferrocarril Metropolitano de Valencia, segundo convenio entre o Estado e a Comunidade Valenciana. («BOE» 119, do 19-5-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O obxecto do crédito extraordinario é financia-la realización de obras de infraestrutura do Ferrocarril Metropolitano de Valencia, segundo o convenio entre o Estado e a Comunidade Valenciana.

O dito convenio recolle un conxunto de actuacións nas liñas 3, 4 e 5 da rede do Ferrocarril Metropolitano de Valencia. Estes investimentos considéranse idóneos para seren cofinanciados pola Administración xeral do Estado xa que melloran a integración das redes de ferrocarril metropolitano coas redes de arredores e potencian o transporte colectivo no ámbito urbano e na rexión metropolitana de Valencia.

No convenio establécense as achegas destinadas a financia-los investimentos de infraestrutura ferroviaria